

DE BEATE

Zomaar een loodsreis

Als voorzitter van de Helderse Historische Vereniging komt er nogal eens historisch materiaal onder mijn ogen. Enige jaren geleden heeft de vereniging duizenden foto's gekregen uit de nalatenschap van Piet Dijkstra. Deze man heeft in de loop der jaren alles wat los en vast zat in Den Helder gefotografeerd, zo ook veel schepen. Zijn plakboeken met de schepen vertegenwoordigen bijna mijn gehele loopbaan als loods. Zo was daar ook een foto van de Beate.

Het was begin juli 1997, tijdens Sail 97 dat ik met de loodsboot naar zee moest om de Beate op te halen bij de Verkenner Schulpengat. De Beate was een veerpont van 29 meter lang, 8 meter breed en een diepgang van 2,70 meter; zo'n scheepje waar je aan de ene kant erop rijdt en aan de andere weer af, met een brug over het dek heen. Het schip had onderweg nogal wat zeegang gehad, waardoor de boegdeuren waren verbogen en die moesten gerepareerd worden.

De Beate op de rede van Texel 4 juli 1997

Het was een leuk scheepje, maar niet echt geschikt voor zee. Men was onderweg van Noorwegen naar Tunesië om het schip daar te verbouwen tot partyschip. Veel gang zat er trouwens niet in, maximaal 8 knopen. Maar ach wat gaf dat, het was mooi weer.

We voeren zonder enige problemen naar de haven van Den Helder en vandaar met langzame vaart naar de Moormanbrug. We moesten afmeren op steiger 53, bij de Coöperatie. De kapitein wilde graag met bakboordzijde langs, daar het achterschip bij achteruitslaan door de schroef erg hard naar bakboord werd getrokken. Om die reden moest het schip rondgezwaaid worden, iets wat met een lengte van 29 meter daar ter plekke geen problemen moest geven. Als loods ging ik beurtelings op het achterschip staan en op de brug om de afstanden tot de kade in de gaten te houden. Na weer een keer achteruitslaan, werd weer vooruit gegeven en op dat moment stond ik net weer op de brug. Ik hoorde **TING** en dat bleek het geluid te zijn van het breken van de kabel tussen de motorbediening op de brug en de motor zelf. Nu stond de motor op vol vooruit en we waren niet ver van de kade. Daar het schip een veerpont was had het een enorme dikke stalen stootrand voorop. Deze boorde zich dan ook met een noodvaart in de stalen damwand van de kade, met als gevolg een enorme deuk in die wand en een gebroken houten gording. Op dat zelfde moment kreeg ik de gehele inhoud van de vlaggenkast in mijn nek. De vlaggen wilden duidelijk nog verder, maar het schip kon dat niet meer. Ik moest er wel om lachen. Weet je trouwens dat je wel aardig wat tijd kwijt bent om de juiste vlag weer in het juiste vakje te stoppen?

De kapitein had echter minder rede tot lachen. De schade aan de kade bleek al snel 30.000 gulden te zijn. Bovendien ging door de schok van de aanvaring de pomp werken die normaal de dagtank voor de dieselolie volpompte. Die tank, die op het rijdek stond, was namelijk al vol, zodat de olie op het dek terecht kwam en zo overboord liep, net toen de politie bij ons in de buurt was. Dat kostte nog eens een extra prent voor waterverontreiniging. Het schip is later na reparatie weer vertrokken, maar ik heb geen idee wat ervan geworden is.

Maarten Noot